

stændig at afflasse den, uagtet man ikke endnu er gaaet saa vidt i andre Lande; medens jeg tror, at det, at man ganske ophæver den her, vil blive vel oplåget i Udlandet. Grunden, hvorfor jeg ogsaa i Udvalget har stemt for dens fuldstændige Afflasselse, er derfor for en Del den, som allerede den ærede Drdfører har fremhævet, at man ved Kængdebånen i Sylland begunstiger den indirekte Handel over Hamborg, og derimod ved Skibsafgiften paalægger en Afgift, der selvfølgelig maa staae den direkte Handel. Det er det, der for mig har været den væsentlige Grund til at slutte mig til Forslaget om en fuldstændig Ophævelse af Skibsafgiften. Der er imidlertid et Punkt, som den ærede Drdfører ikke har berørt, og som jeg skal tillade mig at bringe under Omtale. Nærværende Lov staar jo i en Slags Forbindelse med to andre Love, nemlig Brændtiloven og Loven om Afgiftsfrihed for Smaaleiligheder, og det følger jo af sig selv, at Folkethinget neppe vil kunne stemme for en af disse Love uden at være sikkert paa tillige at faae de andre. Saaar har nu Landsthinget anset det rigtig at sende den ene Lov, nemlig den om Afgiftsfrihed for Smaaleiligheder, i Udvalg, og da det er stet saa sent, kan man jo have Frygt for, at denne Lov ikke bliver færdig i Aar. Det bliver derfor vistnok nødvendigt, at det udtrykkelig betinges i nærværende Lovforslag, at Loven først skal træde i Kraft — og det samme maa blive Tilfældet med Brændtiloven — naar det Lovforslag, som man i Landsthinget har trøbet at burde sende i Udvalg, er vedtaget. En saadan Garanti tror jeg det, under de forhaandenværende Omstændigheder er nødvendigt for Folkethinget at faae.

Finantsministeren: Med Hensyn til den Bemærkning, som nu fremkom fra den ærede sidste Taler, tror jeg at kunne berolige Thinget. Jeg var ikke tilstede ved Forhandling i Landsthinget i Gaar; men efter hvad der er mig meddeelt af min Kollega, som var tilstede, fremgik det ikke af denne Forhandling, at der skulde være tilfattet noget Saadant, som det ærede Medlem frygtede. I alt Fald maa Thinget være overbevist om, at Regjerin-

gen vil søle sig moralisk bundet overfor de tre Skattelove, som det ærede Medlem nævnte; saaledes at den paa ingen Maade vil anse det for ærligt overfor dette Thing at stadfæste en af dem, uden at de andre ogsaa stadfæstes. — Eigeoverfor hvad der blev bemærket af den ærede Drdfører om dette Lovforslags Indhold, skal jeg tillade mig at gjøre Thinget den Meddelelse, at jeg er enig i de Grundbetragtninger, som bleve fremførte af ham med Hensyn til Usikkerheden af aldeles at hæve Skibsafgiften. Dette har været mit Dnske, lige fra jeg begyndte at beskæftige mig med denne Sag, og naar jeg ikke selv i sin Tid har foreslaaet Rigsdagen at gaa dertil, er det fordi der for mig var finantsielle Betænkkeligheder derved; idet det da var nødvendigt at forhøje Afgifterne paa andre Punkter, hvor en Forhøielse forekom mig meget betænkkelig. Efter at imidlertid Thinget i Gaar ved en Afstemning foreløbig har tilkjendegivet den Hensigt at ville vedtage det Forslag om Brændvinsafgiften, som er indsendt til det fra det andet Thing, i en Skikkelse, hvormed jeg ikke kan Andet end være fuldkommen tilfreds, er enhver Betænkkelighed fra min Side hævet, og jeg vil nu udtale, at jeg fuldkommen sympathiserer med det Forslag. Udvalget har stillet, idet jeg tror, at være Interessesager her i Landet ville være vel tjente med, at denne Afgift bliver fuldstændig ophævet, selv om det derved skulde komme til at betale den ubetydelige Forhøielse af Brændvinsafgiften, som blev vedtaget i Gaar. Paa den anden Side vil Thinget ogsaa indse, at Vedtagelsen af denne Forhøielse er nødvendig, hvis nærværende Lovforslag skal komme til Virksomhed, da Statskassen ellers vilde komme til at lide et Tab, som den ikke vilde kunne bære. Naar den ærede Drdfører henpægede paa, at man, da denne Lov først skal træde i Kraft med Hensyn til den betydelige Del af Skatten til 1ste April næste Aar, kunde se Tiden an til den Tid, vil jeg dertil svare, at jeg maatte anse dette for meget rigtig, thi Sagen veed, hvorledes Forholdene ville være til næste Aar, eller hvorvidt man da vil betragte Sagen paa samme Maade som nu. Det vilde da synes mig langt forekter, om man opatte at ophæve Skibsafgiften